

Editura NEUMA
Strada Libertății, nr. 188
Apahida, Județul Cluj

Editor: Andrea H. Hedeș
Copertă și DTP: Gelu Iordache

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
JURMA, TEODORA
Oglinzi în Emaus : poruncitu-s-a poezia /
Teodora Jurma. - Apahida : Neuma, 2025
ISBN 978-630-6592-77-7
821.135.1

Teodora Jurma

Oglinzi
în Emaus

PORUNCITU-S-A POEZIA

VOLUMUL I

Editura
NEUMA
2025

Sumar

Ce este părintele duhovnic?...	5
Poeme și harfă	
condurul uitat pe scări astă-noapte	9
stau la pândă poemul suplu	10
în fiecare copac s-a ascuns un pictor	11
aseară un copil și-a imaginat	12
râd culorile din frunze	13
rochia ta de femeie rătăcită	14
ninsoarea aceasta a căzut	15
aș fi vrut să-ți umplu	16
în livadă merii au albit	17
închid ușa cuvântului <i>primule</i>	18
miroase a fier vechi	19
grilajul abandonat în stradă	20
pe suprafața lucioasă	21
cuvântul <i>speranță</i>	22
vara aceasta are mirosul cireșelor	23
tu nu vrei să vezi albatrosul	24
știi tu îmi cauți gestul cu care	26
poemul mă atinge pe umăr	27
opriți-vă	28
pe străzi mășăluiesc corbii care	29
pe poteca cu sânziene	30
rochiile subțiate pentru aria din operă	31
clopotul din inimi	32
s-au împuținat merii	33
gard gânditor	34
privesc narcisa care crește-n zilele	35
în rama aceasta stingheră	36

Poeme la malul morții

s-a împiedicat de un picior de copil	39
din stelele de gheață	40
fluier nou	41
sărutul pe creștet și diadema lui	42
la malul mării sunt singur	43
te strecuri în grădina cu magnolii	44
stropi aurii sar ca niște copii	45
dor de privirea în care sunt zugrăvite	46
tu stai deasupra sufletului meu	47
strigarea ta s-a făcut lumină	48
copilul care se joacă de-a v-ați ascunselea	49
amintirile se prăbușesc în grotă	50
trupul e umbra sufletului	51
chemarea	52
e vineri și din vorbele acestea	53
dansul albinelor	54
harfa care se aude la lăsarea serii	55
nu știi de unde au apărut	56
cuvintele se desfac în bucăți mari	57
mă doare trandafirul care	58
în vântul ce nu mișcă nicio frunză	59
ramuri care împrăștie	60
câtă nerăbdare în palmele galbene ale copacilor	61
ninge și în fiecare fulg	62
aș fi vrut să ridic mâinile	63
seara aceasta adoarme	64
ceața risipită de rochia de voal a tămâii	65
mirosul florilor de cireș mă alungă	66
cu suflarea gurii Tale	67
nu știi de ce cuvântul <i>odihna</i>	68

Răsăritul din oglinzi

cine știe câți genunchi înspinați	71
oamenii aceia din <i>Momo</i>	72
mâna care stă pregătită	74
mahrama ascunsă în ceasloave	75
mâinile au fost întinse demult	76
e anotimpul în care	77
răsar aripi	78
ca o floare ce crește din Rai	79
o grădină de inimi	80
nisipul auriu presărat	81
și voi pleca	82
mâini translucide se zbat	83
timpul meu se odihnește	84
piroanele care Ți-au străpuns picioarele	85
stă și acum în locul meu pe cruce	86
nimic fără Tine nu mă mai hrănește	87
am lăsat banul și am văzut Golgota	88
capela e goală	89
spune-i să deseneze spitale	90
frica trece prin oraș deghezată	91
cât de mult crezi tu	92
a avut picioare de om	93
Tu m-ai chemat la masă	94
Te rog să-mi pătrunzi cu dragostea Ta	95
ne privesc prin zăbrele	96
pământ românesc roșu	97
fiilor aveți curaj	98
doamna Marica scapă inelul	99
ce aer curat trece prin ferestrele adormite	100
Te caut cu inimă tremurândă	101
Ce este Dumnezeu pentru tine?	102

LBRIS

We know
books

Poeme și harfă

Și ai subțiat ca pânza de păianjen sufletul său
(Ps. 38, 15)

*

condurul uitat pe scări astă-noapte
se apropie miezul nopții și călimara
se varsă în urechea elefantului
sângele albastru al cuvintelor
curge pe degetele tale -
texte care cresc ca iarba
din ploile de vară

*

stau la pândă poemul suplu
urmează să sară din tufiș
dar hârtia foșnește
se teme să nu aprindă apusul
ce litere vor fi acelea
care suspină înainte de
a se arunca în cuvinte
sau poate că mușenia va trece pe la porți
ca atunci când prea marea dragoste
își înghite silabele toate
stau la pândă și poemul ca un căprior
rănit va sări din somnul meu
pe foaia care nu este suficient
de albă pentru neaua șoaptelor sale

*

în fiecare copac s-a ascuns un pictor
ochiul meu abia poate
înărâma atâtea tablouri

și toamna continuă dezinvoltă
să arunce-ntre frunze peneluri

mă voi retrage la marginea anotimpurilor
unde se poate spera
mă voi micșora până la tălpile de aramă
ale furnicilor
și visele vor începe să se desprindă
ca frunzele dintr-un toamnă colind

*

aseară un copil și-a imaginat
că frunzele ar putea fi călătoare

de aceea astăzi ele urcă
ca niște ochi care-și afundă privirea
în înaltul cerului

toamnă de brocart cu iriși
căprui coborând
pe trotuare doar pentru a cerceta pașii
trecătorilor grăbiți

și urcând brusc purtați
fiind de respirația ploii
cât tremur și câtă zbatere
în toată această încrucișare de priviri

Pământul tot este numai o privire
o melancolică privire a frunzelor
abandonate ca niște copii ai străzii

*

râd culorile din frunze
râd către mine cu toți dinții lor arămii
această frumusețe se tânguie
că nu o zăresc zilnic

pe haina galbenă înfoiată
de respirația străzilor
cad pe rând pantofii din picioarele trecătorilor
aurul acesta foșnitor
se zdrobește sub pasul lor
și lumina desprinsă de patimă -
își aruncă potecile
din lumea de-apoi

*

rochia ta de femeie rătăcită
cu petice ocru și cusături ruginii

peste tot pe unde pășești
ne tragi inimile după tine

ce-ți pasă ție de dunga gălbuie
după care se aliniază frunzele

îți arunci zdrențele pe garduri
fără să știi ce atinse ne sunt amintirile
de lacrimile tale de octombrie

cu fiecare respirație ridici fotografiile
copilăriei și le întorci pe toate părțile ca pe jucării

cad gutuile coapte sau doar secundele

*

ninsoarea aceasta a căzut
deja în sufletele noastre

așteptând au căzut și fulgii

puful alb al păpădiilor ne-a acoperit
firidele așteptărilor

unde va departe se vede un punct -
cine a plecat apropiindu-se